РЕШЕНИЕ

№. 1132

гр. Пловдив, 04.06.2021 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – гр. Пловдив, XXVIII състав, в открито съдебно заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАРИНА МАТЕЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ВЛАДИМИР ВЪЛЧЕВ

СВЕТЛАНА МЕТОДИЕВА

при секретаря КОСТАДИНКА РАНГЕЛОВА, и участието на прокурора ДАНАИЛА СТАНКОВА, като разгледа адм. дело № **367** по описа на съда за **2021 год.,** докладвано от съдия Вълчев, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Десета, Раздел Трети от АПК Образувано е по жалба на Фондация „Гринберг“, ЕИК 205966183, със седалище и адрес на управление, гр. Пловдив 4000, Район „Централен“, ул. „Райко Даскалов“ № 53, ет. 1, офис 1, представлявана от управителя Георги Иванов Йорданов, предявена чрез адв. Иван Георгиев Йорданов против Наредбата за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община-Съединение, приета с Решение № 59 по Протокол № 11 от 12.05.2016 г. на Общински съвет Съединение.

Поддържа се, че фондацията има правен интерес от обжалване на нормативния административен акт, признат по силата на § 1, т. 12 от Допълнителните разпоредби на Закона за хората с увреждания, с оглед на факта, че дейността ѝ се изразява в предоставяне на правна помощ на хора с увреждания и защита на правата и интересите на последните с всички допустими от закона средства, в цялата страна, като овластяването за изпълнението на тази „застъпническа роля” е по силата на закона.

По същество се поддържа, че Наредба за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи хора лица с трайни увреждания на територията на община Елин Пелин е нормативен акт, свързан с хората с увреждания, поради което съобразно изискването на действалия към датата на приемана на наредбата чл. 8, т. 4 от Закона за интеграция на хората с увреждания (отм.), проектът на същата е следвало задължително да бъде съгласуван с Агенцията за хората с увреждания, която осъществява изпълнението на държавната политика за интеграция на хората с увреждания и в случая е следвало да даде задължително становище по проекта на Наредбата. Това според жалбоподателя в случая не е сторено.

Искането е оспорената наредба да бъде отменена, като се присъдят сторените разноски по производството.

Ответникът – Общински съвет-Съединение, редовно призован не се представлява и не взема становище по жалбата.

Контролиращата страна чрез участвалия по делото прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив излага становище за основателност на на жалбата.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни и след преценка на събраните по делото доказателства намери за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане. Съобразно чл. 187, ал. 1 от АПК, подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето.

Разгледана по същество, жалбата е ***основателна****.*

От събраните по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

С Решение № 59 по Протокол № 11 от 12.05.2016 г. на Общински съвет Съединение е приета Наредбата за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община Съединение, с посочено правно основание чл. 21 ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА, чл.5 ал.3 от ЗИХУ, чл. 99а от Закона за движени по пътищата (ЗДвП) и чл.8 от Закона за нормативните актове.

Като преписка по приемане на Наредбата, по делото са представени: Предложение от Кмета на Община Съединение – Атанас Балкански, с вх.№ 84/28.04.2016г. относно приемане на Наредба за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община Съединение, проект на Наредбата, Доклад към проекта за приемане ѝ, разпечатка от официалната интернет страница на Община Съединение за обявление за публично обсъждане, протокол №11 от 12.05.2016г. за проведено редовно заседание на Общински съвет-Съединение, с първа точка от дневния ред - приемане на Наредба за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община Съединение, Решение №59 по Протокол № 11 от 12.05.2016 г. на Общински съвет Съединение.

Във връзка с дадените от Съда указания и осигурена процесуална възможност, по делото се представиха доказателства за публикуване на проекта за нормативния акт заедно мотивите /доклада/ от съставителя на проекта на интернет страницата на общината. Не се представиха доказателства относно участие или даване на становище от Агенцията за хората с увреждания при изготвянето на проекта за процесната наредба.

Оспорването е съобщено, чрез публикуване на обявление в бр. 15/19.02.2021 г. на "Държавен вестник" и чрез поставяне на обявление в сградата на Административен съд - гр. Пловдив. В хода на съдебното производство не са налице встъпили заедно с административния орган или присъединени към оспорването страни по смисъла на чл. 189, ал. 2 от АПК.

Легална дефиниция на понятието нормативен административен акт е дадено в разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от АПК. Правилото обявява за такъв всеки подзаконов административен акт, който съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Няма спор, че атакуваната наредба, е нормативен административен акт, който се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Общинските съвети са овластени да издават подзаконови нормативни актове по силата на чл. 76, ал. 3 от АПК. В този смисъл,

процесната наредба е акт на компетентен орган. Наредба е приета с решение взето съобразно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗМСМА по отношение на изискуемия кворум – на гласуването са присъствали 13 общински съветници от общо 17, от които 13 са гласували „за".

Изложеното до тук обаче не е достатъчно, за да обоснове извод, че при издаването на процесния нормативен акт са спазени правилата на процесуалния закон.

В случая, при приемането на разглеждания нормативен административен акт са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които сами по себе си са самостоятелно основание за отмяна на оспорената наредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ред. ДВ, бр. 46 от 2007 г.), приложима в настоящото производството по препращане от чл. 80 от АПК, според която преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. С оглед документите, описани в предходната част на настоящото решение, тези изисквания на закона са били спазени. Съставителят на проекта на нормативния акт е публикувал на интернет страницата на Община-Съединение заедно с доклада, като е предоставен 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

Допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, касаят разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗНА, според която, в приложимата редакция, изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност.

Според чл. 15, ал. 1 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, органът, който отговаря за изготвяне на законопроекта, го изпраща заедно с мотивите на заинтересуваните министерства, други ведомства или обществени организации, които организират неговото обсъждане и дават мотивирано становище.

Според чл. 8, т. 4 от Закона за интеграция на хората с увреждания (отм., ДВ бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г. – действал към

момента на приемане на Наредбата), Агенцията за хората с увреждания осъществява изпълнението на държавната политика за интеграция на хората с увреждания, като: участва и дава задължително становище при изготвянето на проекти на нормативни актове, свързани с хората с увреждания.

Съобразно чл. 10, ал. 1 от Закона за хората с увреждания (Обн., ДВ, бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), Агенцията за хората с увреждания е изпълнителна агенция към министъра на труда и социалната политика, юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София. Според чл. 10, ал. 3, т. 9 от Закона за хората с увреждания, Агенцията за хората с увреждания: участва при изготвянето на проекти на нормативни актове, свързани с правата на хората с увреждания и дава становища по тях.

В чл. 51, ал. 3 от Конституцията е установен принципа, според който, старите хора, които нямат близки и не могат да се издържат от своето имущество, както и лицата с физически и психически увреждания, се намират под особена закрила на държавата и обществото.

Въз основа на възведеното в Основния закон правило, както отменения Закона за интеграция на хората с увреждания, така и действащият понастоящем Закон за хората с увреждания, уреждат като основна функция на Агенцията за хората с увреждания - изпълнението на държавната политика за интеграция на хората с увреждания.

В рамките на така установената в закона компетентност, чл. 8, т. 4 от Закона за интеграция на хората с увреждания (отм.) и чл. 10, ал. 3, т. 9 от Закона за хората с увреждания, установяват конкретно правомощие (тоест право и задължение) за Агенцията, да участва и да дава становища по проекти на нормативни актове, свързани с правата на хората с увреждания. Несъмнено е, че и двете норми, както на отменения, така и на действащия закон са императивни, което ще рече, че становището на Агенцията по конкретния проект за нормативен акт е задължително, независимо от това, че в действащия понастоящем закон, то не е изрично определено като такова. Това разбиране се основава и на текста на чл. 26, ал. 1 от ЗАН, в който „съгласуваността“ е възведена, като принцип в процеса на изработването на проект на нормативен акт.

В този смисъл, националното законодателство е съответно на изискванията на чл. 4, § 1, б. „а“ от Конвенцията за правата на хората с увреждания (Ратифицирана със закон, приет от 41-ото НС на 26.01.2012 г., обн. ДВ, бр. 12 от 10.02.2012 г.), според който, държавите - страни по конвенцията, следва да предприемат необходимите стъпки с оглед гарантиране и признаване на пълноценното упражняване на всички права и основни свободи за хората с увреждания без каквато и да било дискриминация по признак на увреждане. За целта държавите - страни по конвенцията, следва да приемат всички необходими законодателни, административни и други мерки за прилагането на правата, признати по настоящата конвенция.

Изпълнението на държавната политика за интеграция за хората с увреждания има за цел създаване на условия и гаранции за равнопоставеност на хората с увреждания, социална интеграция на хората с увреждания и упражняване на правата им, подкрепа на хората с увреждания и техните семейства. В контекста на това разбиране, невземането на становище от Агенцията за хората с увреждания по проекта за Наредба за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община-Съединение, следва да бъде квалифицирано като съществено нарушение на административно производствените правила, защото всички норми в оспорената наредба имат за адресат хората с увреждания. Впрочем, в случая не се твърди и не се установява, Община-Съединение или Общински съвет Съединение дори да са уведомили Агенцията за хората с увреждания за намерението си да бъде приета процесната Наредба.

Изложените до тук съображения обосновават крайния извод на съда, че Наредбата за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община-Съединение на Общински съвет Съединение, е приета при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което от своя страна е основание за нейната отмяна съобразно чл. 146, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 196 от АПК.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски. По делото е представен списък на разноските /л.9/ по делото в общ размер на 630

/шестстотин и тридесет лева/, от които 600 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, 10 лв. ДТ и 20 лв. такса за публикуване на обявление в Държавен вестник.

Водим от изложеното, на осн. чл.172 АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Фондация „Гринберг“, ЕИК 205966183, със седалище гр. Пловдив НАРЕДБА за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община-Съединение, приета с Решение № 59 по Протокол № 11 от 12.05.2016 г. на Общински съвет Съединение.

ОСЪЖДА Община Съединение, да заплати на Фондация „Гринберг“, ЕИК 205966183, със седалище и адрес на управление, гр. Пловдив, Район „Централен“, ул. Райко Даскалов № 53, ет. 1, офис 1, представлявана от управителя Георги Иванов Йорданов, сумата от 630 лв., представляваща извършени разноски по производството.

Решението да се обнародва в срока и по реда на чл. 194 от АПК, след влизането му в сила.

Решението може да се оспорва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:1. /п/

2. /п/